

- u drugom se dijelu navodi da se u ovom slučaju primjenjivost FP7 Vodiča za financijska pitanja ne može opravdavati načelom dobre vjere s obzirom na to da je taj vodič neobvezujuće prirode.
2. Drugi tužbeni razlog u okviru kojeg se navodi da čak i pod pretpostavkom da su kriteriji FP7 Vodiča za financijska pitanja primjenjivi, oni su pogrešno primijenjeni. Drugim riječima, nalazi završnog izvješća i obavijest o terećenju koja je na temelju njih donesena sadržavaju pogreške u ocjeni. Oslanjajući se na te elemente, pobijana odluka sadržava iste pogreške u ocjeni, te se njome povređuje obveza iz članka 41. Povelje o temeljnim pravima da se pažljivo ispituju sve okolnosti spora.

Tužba podnesena 9. lipnja 2023. – Biogen Netherlands/Komisija

(Predmet T-327/23)

(2023/C 286/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Biogen Netherlands BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: C. Schoonderbeek i B. Jong, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku C(2023)1211 (*final*) Europske komisije, tuženika, od 15. veljače 2023. o izdavanju odobrenja za stavljanje u promet lijeka za humanu uporabu „Dimethyl Fumarate Accord – dimetilfumarat” na temelju Uredbe (EZ) br. 726/2004⁽¹⁾; i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlog i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju koncepta općeg odobrenja za stavljanje u promet kako je utvrđen u članku 6. stavku 1. drugom podstavku Direktive⁽²⁾ i primjeni tog koncepta na lijekove Tecfidera i Fumaderm, što je dovelo do pogrešnog zaključka u pobijanoj odluci da je u relevantnom trenutku zakonska zaštita podataka za Tecfideru već istekla.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL 2004., L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.)

⁽²⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

Tužba podnesena 15. lipnja 2023. – Češka Republika/Komisija

(Predmet T-329/23)

(2023/C 286/44)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil i L. Halajová, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Europskoj uniji, koju zastupa Europska komisija, da Češkoj Republici vrati iznos na temelju stjecanja bez osnove u ukupnom iznosu od 61 111 077,21 CZK, koji je uvjetno isplaćen na račun Europske komisije bez pravne osnove;
- naloži Europskoj uniji, koju zastupa Europska komisija, snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj u biti ističe sljedeće:

Predmet se odnosi na uvoz određenih tekstilnih proizvoda, obuće i sunčanih naočala u studenome i prosincu 2011. u okviru tzv. kampanje popusta za uvoz umanjene vrijednosti iz Azije. Sporni iznos odgovara razlici između carine koja je naplaćena na temelju deklarirane carinske vrijednosti robe i carine koja je, prema mišljenju Europske komisije, trebala biti naplaćena na temelju statističke vrijednosti robe klasificirane pod istom oznakom TARIC, po umanjenju troškova ubiranja. Europska komisija najprije je zatražila plaćanje utvrđene razlike na temelju 50 % statističke vrijednosti, tako da je 15. lipnja 2018. na račun Europske komisije uvjetno uplaćen iznos od 28 307 935,78 CZK kako ne bi nastale zatezne kamate. Nakon nekoliko godina Europska komisija zatražila je plaćanje razlike do 100 % statističke vrijednosti, tako da je 20. prosinca 2022. na račun Europske komisije ponovno uvjetno uplaćen iznos od 33 444 448,24 CZK. U međuvremenu je Europska komisija Češkoj Republici omogućila povrat iznosa od 641 306,81 CZK prijebojem zbog pogrešnog uzimanja u obzir određenih stavki.

Tim je postupanjem Europska komisija stvorila izvanugovornu odgovornost Unije. Nije postojala nikakva pravna osnova za plaćanje spornih iznosa na račun Europske komisije. Češka Republika ispunila je sve obveze koje ima na temelju prava Unije time što je provela temeljitu provjeru robe i pripadajuće dokumentacije za sav predmetni uvoz i, nastavno na nalaze te provjere, izračunala i naplatila carine na temelju deklarirane carinske vrijednosti. Isto tako, Češka Republika tvrdi da se, čak i ako bi deklarirana carinska vrijednost bila osporavana, carine, prema njezinu mišljenju, ne bi mogle ubirati na temelju statističke vrijednosti. Carinsku vrijednost trebalo je odrediti u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice i Uredbom Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, tj. prije svega na temelju carinske vrijednosti istovjetne ili slične robe. U svakom slučaju, Komisija je primijenila pogrešan devizni tečaj EUR u CZK za uvoz izvršen u studenome 2011., čime je pogrešno precijenjen traženi iznos.

**Tužba podnesena 16. lipnja 2023. – Importaciones Origen Pacífico/EUIPO – Molinos Nacionales
(Juana de Origen)**

(Predmet T-331/23)

(2023/C 286/45)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Importaciones Origen Pacífico SL (Valencia, Španjolska) (zastupnik: Á. Pérez Lluna, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Molinos Nacionales C.A. (Puerto Cabello, Venezuela)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom